

hom, 46; a... pošljednje *svijetlo* prostrlo se preko mora, Sa ostrva, 1903, 41). Pa i sam *Nametak*, koji se zalaže za upotrebu oblika *svjetlo*, piše *svijetlo*: ... to li je ono slavno mjesto, gdje je ugledao ... *svijetlo* dana ... (Dobri Bošnjani, 1937, 52). Sve nam ovo pokazuje da u jezičkom osjećanju nekih naših pisaca postoje dvojaki oblici ove riječi koje oni naporedo upotrebljavaju. Ne bih mogao prihvatiti da tu imamo *ije* po pravopisu koji propisuje samo *svijetlo*, jer, kako smo vidjeli, na jednom dosta velikom prostoru jekavske teritorije imamo baš taj izgovor.

Na osnovu iznesenog možemo reći da oblik *svijetlo* nalazimo baš tamo gdje treba tražiti »Toskanu štokavskog govora«, a i da taj oblik upotrebljavaju mnogi naši pisci, a to sve skupa obliku *svijetlo* daje pravo da i dalje ostane u književnoj upotrebi.

O S V R T I

ARABLJANI, ŠKOTLANDANI I SLIČNA ČUDA

U novije vrijeme pojavili su se u našoj štampi neki čudnovati nazivi naroda i zemalja, kakvih dosada nismo čuli, a koji vrijeđaju svakoga, tko ima smisla za narodni jezik. Navodim tri primjera:

1. ARABLJANI. Prigodom putovanja maršala Tita u arapske krajeve vrlo je često u štampi upotrebljavan naziv *Arabljani*, iako naš književni i narodni jezik poznaje samo *Arape*. Dokaz za ovu tvrdnju nalazimo i u enciklopedijama i u narodnoj pjesmi »Marko Kraljević i Crni Arapin«. Odakle su i kako došli do nas ti *Arabljani*, ne znam, ali držim, da nije potrebno dokazivati, kako je taj naziv pogrešan.

2. ŠKOTLANDANI. Svakako je protivno hrvatskosrpskom jeziku nazivati stanovnike Škotske »Škotlandanima«, što se također dosta nalazi u našoj štampi. Istina, stanovnik Škotske naziva se engleski »Scot«, a zemlja »Scotland«, no baš tako, kako se od *Hrvat* zemlja naziva *Hrvatska* ili od *Englez* *Engleska*, iako se zemlja engleski zove *England*, tako treba od imenice *Škot* da bude *Škotska*, a ne *Škotlandija*, kao što, bar zasada, ni od *England* nije još nitko stanovnike te zemlje nazvao *Englandanima*.

3. Zemlje, koje se prostiru oko rijeke *Saar*, postale su političkom jedinicom, kad ih je versajski ugovor stavio pod posebnu upravu Društva naroda. Službeni naziv bio je: francuski »Territoire de la Sarre«, njemački »Saargebiet«, odnosno na našem jeziku: Sarsko područje. To je područje i danas pod posebnom upravom i često dolazi u novinske vijesti, ali pod sasvim pogrešnim nazivom: *Sarland* i čak *Sarlandija!* Zašto ne ispravno: *Sarsko područje?*

Ima takvih pogrešnih naziva i više, no zasad sam naveo samo ova tri, jer su naročito apsurdni.

Dr. Milovan Zoričić

JEZIČNO ZASTRANJIVANJE

1. *Radnja*. Možda se ni jedna druga riječ toliko ne zloupotrebljava kao riječ *radnja*. U »radnjama« naših građani jedu, piju, briju se, kupuju raznu robu i t. d. Tako se barem čini, sudeći ne samo po pisanju štampe, po natpisima i oglasima, nego i po govoru mnogih, kojima nedostaje jezični osjećaj. — Gostionice su *radnje* (»ugostiteljske radnje«), »buffeti« su »radnje«, brijanja su »radnje«, radionice i prodavaonice su »radnje«, jednom riječi »radnja« postaje općeniti naziv za oznaku mjesta, gdje se obavlja bilo kakav